

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Marie Turkové v právní věci žalobce: **S. B.**, zast. Mgr. Andrejem Perepečenovem, advokátem, se sídlem Praha 7, Veletržní 828/59, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 29. 9. 2004, č. j. 15 Az 709/2003 - 27,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 29. 9. 2004, č. j. 15 Az 709/2003 - 27, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 8. 4. 2003, č. j. OAM-5505/VL-07-P16-2002. Tímto rozhodnutím bylo řízení o azylu zastaveno dle § 25 písm. d) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu).

V kasační stížnosti mimo jiné požádal o ustanovení právního zástupce a přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 27. 1. 2006, č. j. 15 Az 709/2003 – 59, byl stěžovateli k jeho žádosti a po posouzení předepsaných podmínek ustanoven zástupce – Mgr. Andrej Perepečenov, advokát, se sídlem v Praze 7, Veletržní 828/59. Vzhledem k tomu, že kasační stížnost podle názoru krajského soudu neobsahovala veškeré náležitosti, které zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), pro kasační stížnost vyžaduje, jmenovitě neobsahovala konkrétní důvody podle § 103 s. ř. s., z jakých stěžovatel kasační stížnost napadá, vyzval krajský soud (dalším) usnesením ze dne 27. 3. 2006, č. j. 15 Az 709/2003 – 61, stěžovatele (jeho zástupce) v souladu s ustanovením § 106 s. ř. s. k doplnění kasační stížnosti a stanovil k odstranění těchto nedostatků lhůtu jednoho měsíce od dne doručení tohoto usnesení.

K tomu Nejvyšší správní soud poznamenává, že i podle jeho názoru musí být vymezení důvodů, z jakých stěžovatel kasační stížnost podává, přitom musí

být dostatečně určité. Ostatně i z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu (viz rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005 - 58) plyne, že: *Líčení skutkových okolností nemůže být toliko typovou charakteristikou určitých „obvyklých“ nezákonností, k nimž při vyřizování věci určitého druhu může docházet, nýbrž zcela jasně individualizovaným, a tedy od charakteristiky jiných konkrétních skutkových dějů či okolností jednoznačně odlišitelným popisem. Žalobce je té povinen vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti. Právní náhled na věc se přitom nemůže spokojit toliko s obecnými odkazy na určitá ustanovení zákona bez souvislosti se skutkovými výtkami. Pokud žalobce odkazuje na okolnosti, jež jsou popsány či jinak zachyceny ve správním či soudním spise, nemůže se jednat o pouhý obecný, typový odkaz na spis či jeho část, nýbrž o odkaz na konkrétní skutkové děje či okolnosti ve spisu zachycené, a to tak, aby byly zřetelně odlišitelné od jiných skutkových dějů či okolností obdobné povahy a aby bylo patrné, jaké aspekty těchto dějů či okolností považuje žalobce za základ jím tvrzené nezákonnosti.*

V usnesení krajský soud stěžovatele (zástupce) současně správně poučil o tom, že nebude-li kasační stížnost ve stanovené lhůtě doplněna, bude Nejvyšším správním soudem podle § 37 odst. 5 s. ř. s. odmítnuta.

Usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem dne 27. 3. 2006, č. j. 15 Az 709/2003 – 61, bylo stěžovateli (zástupci) doručeno dne 19. 4. 2006, výtýkaná vada kasační stížnosti ve stanovené lhůtě, a ostatně ani později, však odstraněna nebyla.

Neodstranění vady brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek náležitostí kasační stížnosti ve smyslu § 106 odst. 1 s. ř. s., který přes výzvu soudu nebyl odstraněn, proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatele podle § 37 odst. 5 a § 120 s. ř. s. odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

Zástupce stěžovatele Mgr. Andrej Perepečenov, byl ustanoven soudem a v takové situaci zástupci přísluší odměna od státu za zastupování v řízení o kasační stížnosti. Vzhledem k tomu, že Nejvyšší správní soud z obsahu spisu nezjistil, že by zástupce v daném řízení jakkoliv konal, žádnou odměnu zástupci nepřiznal.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. května 2007

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu